

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 33. Confessio S. Apollonii in Ægypto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Catholicis acceptas, detrahebant, & im-
ponebant novas. Fideles exorcizabant,
ut denuo rebaptizarentur, muros Eccle-
siarum abluebant, altaria confringebant,
& flammis tradebant, quippe pleraque
in Africa erant ex ligno. Sacri calices com-
minuebantur, & liquabantur, ut in alios
usus verterentur. Verbo ea omnia Do-
natistæ profanata æstimabant, quæcunque
Catholici Episcopi consecrassent, quapro-
pter eorum Evcharistiam ante canes mit-
tebant. Catholicorum Diaconos, Pres-
byteros, & Episcopos ad Laicorum ordi-
nem detrudebant; pœnitentiam Virgini-
bus, & innocentissimis infantibus injun-
gebant, cum autem hoc non nisi perfun-
ctorie fieret, tempora a Canonibus præ-
scripta non servabant, sed hic post unum
annum, alter post mensem, & alius post
diem unam pœnitendi finem faciebant.

§. XXXIII.

Confessio S. Apollonii in Ægypto.

Imperatoris in Christianos odium omni-
um Provinciarum Rectoribus ansam
præbuit, eos persequendi, multas extor-
quendi pecunias, & tormentis afficiendi,
optime gnaris, etsi ultra Juliani mandata
agerent, nullas ideo a se pœnas exigen-
das; & re ipsa quoties Christiani de in-
juriis quererentur, Imperator responde-
bat: *vestra hæreditas est, omnia adversa*

G 4

patien-

Sæculum IV. *patienter tolerare, hoc est, quod vos do-*
 A. C. 362. *cuit Deus vester.* In Ægypto S. Apollo-

Ruf. vit.

patr. l. VI.

c. 7. Pallad.

Lauf. c. 52.

nius ab annis quadraginta cum magno
 Discipulorum numero in eremo vivebat;
 cum aliquando eorum aliquis vi abductus
 esset, ut etiam invitus militiæ adscribe-
 retur, nam Julianus Clericos, Monachos-
 que militare cogebat, Apollonius ad eum
 in carcerem se contulit, ut solatium fer-
 ret; supervenit Centurio, atque indigna-
 tus, Apollonium ausum esse intrare, eum
 cum omnibus, qui venientem comitati
 fuerant, aucto excubitorum numero in-
 clusit, omnes, ut milites essent, coactu-
 rus. At ecce! media nocte apparuit An-
 gelus, fulguris instar, qui carceris januas
 aperuit; mox custodes Sanctorum geni-
 bus advolvuntur, rogantes, ut liberi dis-
 cederent, malle se pro iis mori, quam
 Potentiæ Divinæ, eos protegenti, resiste-
 re. Primo mane Centurio cum viris præ-
 cipuis accurrit, rogatque, ut omnes e car-
 cere abirent, quippe nocte illa domum
 suam terræ motu collapsam, domesticorum
 charissimos oppressisse. Sancti ex-
 euntes, & Divinas laudes celebrantes, in
 eremum reversi sunt. S. Apollonius diu
 supervivens plura patravit miracula; in
 Thebaide prope Hermopolin morabatur,
 ferme quingentos Monachos ascetica Dis-
 ciplina gubernans.

§. XXXIV.